

Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsete versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

► B **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2015/1513,**
9. september 2015,
millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta ning direktiivi
2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta
(EMPs kohaldatav tekst)
(ELT L 239, 15.9.2015, lk 1)

Muudetud:

			Euroopa Liidu Teataja		
			nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/2001, 11. detsember 2018	L 328	82	21.12.2018	

Parandatud:

- **C1** Parandus, ELT L 144, 3.6.2019, lk 56 (2015/1513)

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL)
2015/1513,**

9. september 2015,

**millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse
kvaliteedi kohta ning direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest
energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

Artikkel 1

Direktiivi 98/70/EÜ muutmine

Direktiivi 98/70/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 2 lisatakse järgmised punktid:

- „10. „muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelad ja gaasilised transpordikütused” – vedel- või gaaskütused, mis ei ole biokütused ja mille energiasisaldus tuleneb taastuvatest energiaallikatest, välja arvatud biomassist, ning mida kasutatakse transpordis;
- 11. „tähtsiserikkad põllukultuurid” – põllukultuurid, peamiselt teravili (sõltumata sellest, kas kasutatakse ainult viljateri või kogu taime nagu haljasmaisi puhul), juuremugulad ja juurvili (näiteks kartul, maapirn, bataat, maniokk ja jamss), ning varremugulad (näiteks taro ja *cocoyam*);
- 12. „maakasutuse kaudse muutuse vähese riskiga biokütused” – biokütused, mille lähteained on toodetud kavade kohaselt, mille abil vähendatakse tootmise kõrvaletõrjumist muul eesmärgil kui biokütuste valmistamine, ning mis on toodetud kooskõlas artiklis 7b sätestatud biokütuste säästlikkuse kriteeriumidega;
- 13. „töötlemisjääk” – aine, mis ei ole tootmisprotsessi vahetuks eesmärgiks olev lõpptoodang; sellise aine tootmine ei ole tootmisprotsessi esmane eesmärk ja protsessi ei ole selle tootmiseks teadlikult muudetud;
- 14. „põllumajanduse, vesiviljeluse, kalanduse ja metsanduse jäägid” – otseselt põllumajanduses, vesiviljeluses, kalanduses ja metsanduses toodetud jäägid; need ei hõlma seotud tööstusharude või töötlemise jääke.”

2) Artiklit 7a muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse pärast esimest lõiku järgmine lõik:

„Liikmesriik võib lennunduses kasutatavate biokütuste tarnijatel lubada osaleda käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud heitkoguste vähendamise kohustuse täitmisel, tingimusel et tarnitav biokütus vastab artiklis 7b kehtestatud säästlikkuse kriteeriumidele.”;

▼B

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid võivad sätestada, et teraviljast ja muudest tärkli-serikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning muudest kultuuridest, mida kasvatatakse põllumajandusmaal põhikultuuridena peamiselt energia tootmiseks, toodetud biokütuste maksimaalne osakaal käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud eesmärgi saavutamiseks ei tohi ületada direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõike 4 teise lõigu punktis d kehtestatud maksimaalset osakaalu.”;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Komisjon võtab kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega vastu rakendusaktid, milles sätestatakse liikmesriikidele käesoleva artikli lõike 4 ühetaoliseks rakendamiseks üksikasjalikud reeglid.”;

d) lisatakse järgmised lõiked:

„6. Komisjonile antakse õigus võtta hiljemalt 31. detsembriks 2017 vastu delegeeritud õigusaktid, millega määratakse kindlaks kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused, kui neid ei ole kindlaks määratud juba enne 5. oktoobrit 2015, järgmise jaoks:

a) muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelad ja gaasilised transpordikütused;

b) CO₂ kogumine ja kasutamine transpordis.

7. Lõike 1 kohase aruandluse raames tagavad liikmesriigid, et kütusetarnijad esitavad igal aastal liikmesriigi määratud asutusele aruande biokütuse tootmisviiside ja V lisa A osas liigitatud lähteainetest valmistatud biokütuste mahtude kohta ning selle kohta, milline on elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogus energiaühiku kohta, kaasa arvatud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate biokütuste hinnanguliste heitkoguste esialgne keskmine väärtus. Liikmesriigid edastavad kõnealused andmed komisjonile.”

3) Artiklit 7b muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetav biokütuste kasutamisega saavutatav kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine on pärast 5. oktoobrit 2015 tööd alustavates käitistes toodetavate biokütuste puhul vähemalt 60 %. Käitist käsitatakse tööd alustanuna, kui selles on reaalselt toimunud biokütuse tootmine.

Käitiste puhul, mis alustavad tööd 5. oktoobril 2015 või on tööd alustanud varem, on lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetav biokütuste kasutamisega saavutatav kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine vähemalt 35 % kuni 31. detsembrini 2017 ja vähemalt 50 % alates 1. jaanuarist 2018.

Biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist arvutatakse vastavalt artikli 7d lõikele 1.”;

b) lõike 3 teine lõik jäetakse välja.

▼B

4) Artiklit 7c muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon võtab kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega vastu rakendusaktid, et koostada nimekiri käesoleva lõike esimeses kahes lõigus osutatud asjakohasest ja piisavast teabest. Komisjon tagab eelkõige, et nimetatud teabe esitamine ei tekitaks ülemäära halduskoormust ettevõtjatele üldiselt või eelkõige väikemaapidajatele, tootjate organisatsioonidele ja kooperatiividele.”;

b) lõikesse 5 lisatakse järgmised lõigud:

„Lõikes 4 osutatud vabatahtlike kavade (edaspidi „vabatahtlikud kavad”) kohta avaldatakse korrapäraselt ning vähemalt üks kord aastas nende sõltumatuks auditeerimiseks kasutatavate sertifitseerimisasutuste nimekiri, näidates iga sertifitseerimisasutuse puhul, milline üksus või riiklik asutus on seda tunnustanud ja milline üksus või riiklik asutus teostab selle üle järelevalvet.

Eelkõige pettuste ärahoidmiseks võib komisjon riskianalüüsi või käesoleva artikli lõike 6 teises lõigus osutatud aruannete alusel täpsustada sõltumatu auditi standardeid ja nõuda kõigi vabatahtlike kavade puhul kõnealuste standardite kohaldamist. Seda tehakse rakendusaktidega, mis võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Selliste aktidega määratakse kindlaks ajavahemik, mille jooksul tuleb standardid vabatahtlike kavadega rakendada. Komisjonil on õigus tunnustada kehtetuks vabatahtlike kavade tunnustamist käsitlevad otsused, kui kõnealuste kavadega ei rakendata selliseid standardeid ettenähtud tähtaja jooksul.”;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesoleva artikli lõike 4 kohased otsused võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Sellised otsused kehtivad kuni viis aastat.

Komisjon nõuab, et iga vabatahtliku kava puhul, mille kohta on tehtud lõike 4 kohane otsus, esitatakse hiljemalt 6. oktoobriks 2016 ja seejärel igal aastal 30. aprilliks komisjonile aruanne, milles on hõlmatud kõik käesoleva lõike kolmandas lõigus esitatud punktid. Üldjuhul hõlmab aruanne eelmist kalendriaastat. Esimene aruanne hõlmab vähemalt kuut kuud alates 9. septembrist 2015. Aruande esitamise nõuet kohaldatakse ainult selliste vabatahtlike kavade suhtes, mis on toiminud vähemalt 12 kuud.

Hiljemalt 6. aprilliks 2017 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles analüüsitakse käesoleva lõike teises lõigus osutatud aruandeid, vaadatakse läbi selliste lõikes 4 osutatud lepingute või vabatahtlike kavade toimimine, mille kohta on vastu võetud käesoleva artikli kohane otsus, ning tehakse kindlaks parimad tavad. Aruanne põhineb parimal olemasoleval teabel, sealhulgas sidusrühmadega peetud konsultatsioonidel, ning asjaomaste lepingute ja kavade kohaldamisel saadud kogemustel. Aruandes analüüsitakse järgmist:

▼B

üldiselt:

- a) auditite sõltumatus, meetod ja sagedus, võttes arvesse nii komisjoni poolt sellega seoses asjaomase kava heakskiitmise ajal kavaga seotud dokumentides esitatut kui ka võrdlust valdkonna parimate tavadega;
- b) rikkumiste tuvastamise ja nende menetlemise meetodite olemasolu, nende kohaldamise kogemused ja läbipaistvus, pöörates erilist tähelepanu kava osaliste poolt toime pandud või väidetavalt toime pandud tõsiste rikkumiste menetlemisele;
- c) läbipaistvus, eelkõige kava kättesaadavus, toorainete päritoluriikides või -piirkondades kohaldatavatesse keeltesse tõlgitud tekstide olemasolu, sertifitseeritud ettevõtjate loetelu, asjaomaste sertifikaatide ning auditaruannete kättesaadavus;
- d) sidusrühmade kaasamine, eelkõige konsulteerimine põlis- ja kohalike kogukondadega enne otsuse tegemist kava koostamise ja läbivaatamise ning auditite läbiviimise ajal, ning vastus nende panustele;
- e) kava üldine töökindlus, eelkõige seoses eeskirjadega, mida kohaldatakse audiitorite ja asjaomase kavaga seotud asutuste akrediteerimise, kvalifitseerimise ja sõltumatuse suhtes;
- f) kava ajakohastamine seoses turuga, sertifitseeritud lähteainete ja biokütuste kogus päritoluriigi ja liigi kaupa, osalejate arv;
- g) sellise süsteemi rakendamise lihtsus ja tõhusus, mille abil teostatakse järelevalvet kava puhul selles osalejatele säästlikkuse kriteeriumidele vastavuse kohta antavate tõendite üle ja mis on mõeldud pettuste vältimiseks, eelkõige võimalike pettusjuhtumite ja muu eeskirjade eiramise tuvastamiseks, menetlemiseks ja edasiseks uurimiseks, ning asjakohasel juhul tuvastatud pettuste või eeskirjade eiramise juhtumite arv,

ning eelkõige:

- h) üksuste võimalused saada luba sertifitseerimisasutuste tunnustamiseks ja järelevalveks;
- i) sertifitseerimisasutuste tunnustamise või akrediteerimise kriteeriumid;
- j) sertifitseerimisasutuste järelevalve eeskirjad;
- k) parimate tavade edendamise hõlbustamise või parandamise võimalused.

Liikmesriik võib oma riiklikust kavast teavitada komisjoni. Komisjon annab sellisele kavale hinnangu eelisjärjekorras. Otsus sellise teavitatud riikliku kava vastavuse kohta käesolevas direktiivis sätestatud tingimustele võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega, et hõlbustada biokütuste säästlikkuse kriteeriumide järgimise kontrollimiseks mõeldud kavade kahe- ja mitmepoolset vastastikust tunnustamist. Kui otsus

▼B

on positiivne, siis ei keelduta käesoleva artikliga kooskõlas kehtestatud kavade vastastikusest tunnustamisest kõnealuse liikmesriigi kavaga, mis puudutab artikli 7b lõigetes 2–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimist.”;

d) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Komisjon uurib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel artikli 7b kohaldamist seoses biokütuse allikaga ning otsustab kuue kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega, kas asjaomane liikmesriik võib võtta kõnealusest allikast pärit biokütust arvesse artikli 7a kohaldamisel.”

5) Artiklit 7d muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriikide puhul lõikes 2 osutatud aruannetes ning väljaspool liitu asuvate territooriumide puhul pädevate asutuste poolt koostatud, lõikes 2 osutatud aruannetega samaväärsetes aruannetes võidakse komisjonile esitada tüüpilised põllumajandusliku tooraine kasvatamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogused.

4. Komisjon võib otsustada kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega vastu võetava rakendusaktiga, et käesoleva artikli lõikes 3 osutatud aruanded sisaldavad täpseid andmeid, mida saab kasutada biokütuste lähteainete kasvatamisega kõnealustes piirkondades seotud kasvuhoonegaaside heitkoguste kindlaksmääramiseks artikli 7b lõike 2 kohaldamisel.

5. Komisjon koostab ja avaldab hiljemalt 31. detsembriks 2012 ning pärast seda iga kahe aasta järel aruande IV lisa B ja E osa hinnanguliste tüüpiliste ja vaikeväärtuste kohta, pöörates erilist tähelepanu transpordist ja töötlemisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogustele.

Kui esimeses lõigus osutatud aruannetest nähtub, et IV lisa B ja E osa hinnangulisi tüüpilisi ja vaikeväärtusi oleks uusimate teaduslike tõendite alusel vaja kohandada, siis esitab komisjon asjakohasel juhul seadusandliku ettepaneku Euroopa Parlamendile ja nõukogule.”;

b) lõige 6 jäetakse välja;

c) lõike 7 esimene, teine ja kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„7. Komisjon vaatab IV lisa korrapäraselt läbi, et lisada põhjendatud juhtudel väärtusi samast või muust toorainest biokütuste tootmise uute viiside jaoks. Kõnealuse läbivaatamise käigus kaalutakse ka IV lisa C osas sätestatud meetodika muutmist eelkõige järgmistes küsimustes:

— jäätmete ja jääkide arvestamise meetod;

▼B

- kaassaaduste arvestamise meetod;
- koostootmise arvestamise meetod ning
- põllumajanduskultuuride jääkidele antud kaassaaduste seisund.

Taimsete või loomsete õlide jäätmetest toodetud biodiisli vaikeväärtused vaadatakse läbi nii kiiresti kui võimalik. Kui komisjoni läbivaatamise käigus järeldatakse, et IV lisa tuleks täiendada, siis on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 10a vastu delegeeritud õigusakte IV lisa A, B, D ja E osas hinnanguliste tüüpiliste ja vaikeväärtuste lisamiseks selliste biokütuse tootmisviiside kohta, mille spetsiifilised tegurid ei ole nimetatud lisaga veel hõlmatud, kuid mitte väärtuste eemaldamiseks ega muutmiseks.”;

d) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Komisjon võib IV lisa C osa punkti 9 ühetaolise kohaldamise tagamiseks võtta vastu rakendusakte, milles kehtestatakse üksikasjalikud tehnilised spetsifikatsioonid ja määratlused. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.”

6) Artikli 7e lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artikli 7b lõikes 7, artikli 7c lõikes 2, artikli 7c lõikes 9 ning artikli 7d lõigetes 4 ja 5 osutatud komisjoni aruanded, mis esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule, ning artikli 7c lõike 3 esimese ja viienda lõigu ning artikli 7d lõike 2 kohaselt esitatavad aruanded ja teave koostatakse ja edastatakse nii käesolevat direktiivi kui ka direktiivi 2009/28/EÜ silmas pidades.”

7) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid teostavad bensiini ja diislikütuse puhul artiklites 3 ja 4 esitatud nõuetele vastavuse järelevalvet vastavalt I ja II lisas osutatud analüüsimeetodite alusel.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Iga aasta 31. augustiks esitavad liikmesriigid aruande riigi kütusekvaliteedi andmete kohta eelmisel kalendriaastal. Komisjon kehtestab riigi kütusekvaliteedi andmete kokkuvõtliku aruande esitamise ühtse vormi rakendusaktiga, mis võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Esimene aruanne esitatakse 30. juuniks 2002. Alates 1. jaanuarist 2004 peab kõnealuse aruande vorm vastama asjakohases Euroopa standardis kirjeldatule. Lisaks esitab liikmesriik aruande oma territooriumil turustatud bensiini ja diislikütuse üldkoguste ning maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg plii- vaba bensiini ja diislikütuse turustatud koguste kohta. Lisaks esitab liikmesriik igal aastal aruande oma territooriumil turustatud maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg bensiini ja diislikütuse kättesaadavuse kohta asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel.”

▼B

8) Artikli 8a lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Võttes arvesse lõikes 1 osutatud katsemeetodiga läbiviidud hindamise tulemusi, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu lõikes 2 täpsustatud MMT-sisalduse piirangu kütuses komisjoni seadusandliku ettepaneku alusel läbi vaadata.”

9) Artikli 9 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„k) liidus tarbitud biokütuste tootmisviisid ja mahud ning elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogus energiaühiku kohta, kaasa arvatud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate hinnanguliste heitkoguste esialgne keskmine väärtus ja V lisas sätestatud tundlikkusanalüüsi alusel leitud ulatus. Komisjon teeb maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate hinnanguliste heitkoguste esialgse keskmise väärtuse ja tundlikkusanalüüsi alusel leitud ulatuse üldsusele kättesaadavaks.”

10) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Lubatud analüüsimeetodite ja lubatud aururõhu erandite kohandamise kord”;

b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 10a vastu delegeeritud õigusakte, kui see on vajalik lubatud analüüsimeetodite kohandamiseks, et tagada nende vastavus seoses I või II lisas osutatud Euroopa standardite muutmise. Samuti on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 10a vastu delegeeritud õigusakte, et artikli 3 lõike 4 esimeses lõigus sätestatud piirides kohandada III lisas sätestatud bensiini etanoolisisalduse aururõhu (kPa) puhul lubatud erandeid. Kõnealused delegeeritud õigusaktid ei piira artikli 3 lõike 4 alusel antud erandeid.”

11) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 10a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 7a lõikes 6, artikli 7d lõikes 7 ja artikli 10 lõikes 1 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 5. oktoobrist 2015.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 7a lõikes 6, artikli 7d lõikes 7 ja artikli 10 lõikes 1 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

▼B

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 7a lõike 6, artikli 7d lõike 7 ja artikli 10 lõike 1 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”

12) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kütusekvaliteedi komitee, välja arvatud lõikes 2 osutatud juhtudel. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾ tähenduses.

2. Biokütuste säästlikkusega seotud küsimustes artiklite 7b, 7c ja 7d alusel abistab komisjoni direktiivi 2009/28/EÜ artikli 25 lõikes 2 osutatud biokütuste ja biopõlevvedelike säästlikkuse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

13) IV lisa muudetakse ja lisatakse V lisa vastavalt käesoleva direktiivi I lisale.

▼M1**▼B**

Artikkel 3

Läbivaatamine

1. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis sisaldab hinnangut muudest kui maakasutusest pärinevatest lähteainetest ja muudest kui toiduks kasutatavatest põllukultuuridest pärinevate kulutõhusate biokütuste vajalike koguste kättesaadavuse kohta liidu turul aastaks 2020 ning nende keskkonnamõjude, majanduslike ja sotsiaalsete mõjude kohta, käsitledes vajadust kehtestada lisakriteeriumid selliste kütuste jätkusuutlikkuse tagamiseks, ning parimatel kättesaadavatel

▼B

teaduslikel andmetel põhinevat hinnangut biokütuste ja biopõlevvedelike tootmisega seotud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta. Aruandele lisatakse asjakohasel juhul ettepanekud edasiste meetmete võtmiseks, võttes arvesse majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnavalaseid mõjusid.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2017 aruande, milles vaatab parimate uusimate teaduslike tõendite alusel läbi

- a) käesoleva direktiiviga ette nähtud meetmete tõhususe biokütuste ja biopõlevvedelike tootmisega seotud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste piiramisel. Sellega seoses sisaldab aruanne ka uusimat kättesaadavat teavet peamiste eelduste kohta, mis mõjutavad biokütuste ja biopõlevvedelike tootmisega seotud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste modelleerimise tulemusi, sealhulgas teavet, mis käsitleb mõõdetud suundumusi põllumajanduse saagikuses ja tootlikkuses, kaassaaduste jaotamist ning täheldatud üleilmset maakasutuse muutust ja raadamise määra ning liidu poliitika, näiteks keskkonna-, kliima- ja põllumajanduspoliitika võimalikku mõju, kaasates sellesse läbivaatamisprotsessi sidusrühmad;
- b) selliste stiimulite tõhususe, mida vastavalt direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõikele 4 kohaldatakse biokütuste tootmisele muudest kui maakasutusega seotud lähteainetest ja muudest kui toiduks kasutatavatest põllukultuuridest, sealhulgas selle, kas on oodata, et IX lisa A osas loetletud lähteainetest ja muudest kütustest toodetud biokütused moodustavad 2020. aastal liidus tervikuna kõikides transpordiliikides tarbitava taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalust energiasisalduse põhjal arvestatuna 0,5 protsendipunkti;
- c) biomassi kasvava nõudluse mõju biomassi kasutavatele valdkondadele;
- d) võimaluse koostada kriteeriumid niisuguste maakasutuse kaudse muutuse vähesel riskiga biokütuste ja biopõlevvedelike kindlakstelemiseks ja sertifitseerimiseks, mida toodetakse kooskõlas direktiivides 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ sätestatud säästlikkuse kriteeriumidega, et ajakohastada vajaduse korral direktiivi 98/70/EÜ V lisa ja direktiivi 2009/28/EÜ VIII lisa;
- e) võimalikud majanduslikud ja keskkonnavalased eelised ja riskid, mis kaasnevad muude kui toiduks kasutatavate eriotstarbeliste kultuuride, mida kasvatatakse peamiselt energia tootmiseks, laialdasema tootmise ja kasutamise, kasutades ka olemasolevate projektide andmeid;
- f) bioetanooli ja biodiisli suhtelise osakaalu liidu turul ning taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu bensiinis. Komisjon hindab ka tegureid, mis mõjutavad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu bensiinis, nagu ka võimalikke kasutamistõkkeid. Nimetatud hindamises tuleks arvesse võtta kulusid, kütuses-tandardeid, infrastruktuuri ja ilmastikutingimusi. Vajaduse korral võib komisjon esitada soovitusi, kuidas tuvastatud tõkked kõrvaldada;

▼B

g) millised liikmesriigid on otsustanud kohaldada piirmäära selliste biokütuste kogusele, mis on toodetud teraviljast ja muudest tähtsusest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning muudest põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põllukultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest, et saavutada direktiivi 98/70/EÜ artiklis 7a sätestatud eesmärk, ning kas direktiivi 98/70/EÜ artiklis 7a sätestatud eesmärgi rakendamise või saavutamise on tekkinud probleeme. Komisjon hindab ka seda, millisel määral tarnitakse teraviljast ja muudest tähtsusest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning muudest põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põllukultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest toodetud biokütuseid, et täita direktiivi 98/70/EÜ artiklis 7a sätestatud eesmärk sellistest tasemetest kõrgemal, mis võivad aidata saavutada direktiivi 2009/28/EÜ eesmärke. Nimetatud hindamine hõlmab liikmesriikide lähenemisviisi maakasutuse kaudse muutuse mõju ja kulutõhususe hindamist.

Aruandes esitatakse asjakohasel juhul ka teavet rahastamis- ja muude meetmete kättesaadavuse kohta, millega toetatakse liikumist selle poole, et saavutada liidus kõikides transpordiliikides tarbitava taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalus IX lisa A osas loetletud lähteainetest ja muudest kütustest toodetud biokütuste 0,5-protsendipunktiline osakaal, arvestatuna energiasisalduse põhjal, nii peaaegu kui võimalik, juhul kui see on tehniliselt teostatav ja majandusklikult tasuv.

Asjakohasel juhul lisatakse esimeses lõigus osutatud aruandele parimatel olemasolevatel teaduslikel tõenditel põhinev seadusandliku akti eelnõu, millega

- a) lisatakse direktiivides 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ sobivatele säästlikkuse kriteeriumidele maakasutuse kaudsest muutusest tingitud kohandatud hinnangulist heidet arvestavad tegurid;
- b) esitatakse ettepanekud edasiste meetmete võtmiseks pettuste ennetamiseks ja nende vastu võitlemiseks, sealhulgas lisameetmete võtmiseks liidu tasandil;
- c) edendatakse säästvaid biokütuseid pärast 2020. aastat tehnoloogiliselt neutraalsel viisil 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikus.

3. Komisjon esitab juhul, kui see on direktiivi 98/70/EÜ artikli 7c lõike 6 teise lõigu ja direktiivi 2009/28/EÜ artikli 18 lõike 6 teise lõigu kohaste vabatahtlike kavade kohta esitatud aruannete valguses kohane, Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku muuta kõnealuste direktiivide vabatahtlikke kavasid puudutavaid sätteid, et edendada parimaid tavasid.

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 10. septembriks 2017. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

▼B

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike meetmete teksti. Sellega seoses teatavad liikmesriigid komisjonile oma direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõike 4 punkti e kohaselt kehtestatud riiklikud eesmärgid ja, kui see on asjakohane, riikliku eesmärgi erinevuse võrreldes selles osutatud kontrollväärtusega ning selle põhjused.

2020. aastal esitavad liikmesriigid komisjonile aruande oma vastavatest edusammudest direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõike 4 punkti e kohaste riiklike eesmärkide saavutamisel, põhjendades kõiki vajakajäämisi.

*Artikkel 5***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 6***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

I LISA

Direktiivi 98/70/EÜ lisasid muudetakse järgmiselt.

1) IV lisa C osa punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7. Maakasutuse muutusest tingitud süsinikuvaru muutustest tuleneva aastapõhise heitkoguse (e_l) arvutamiseks jagatakse koguheide võrdselt 20 aasta peale. Kõnealuse heitkoguse arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, (*)$$

kus

e_l = maakasutuse muutusest tingitud süsinikuvaru muutustest tulenevate kasvuhoonegaaside aastapõhised heitkogused (mõõdetakse CO₂-ekvivalentmassina (grammides) biokütuse energia ühiku (megadžaul) kohta); põllumaa (**) ja pikaajalise taimekultuuri all olev maa (***) loetakse üheks maakasutuseks;

CS_R = süsinikuvaru (nii pinnases kui ka taimeistikus) ühiku pindala kohta seoses maa võrdluskasutusega (mõõdetakse süsiniku massina (tonnides) ühiku pindala kohta). Maa võrdluskasutus on maakasutus 2008. aasta jaanuaris või 20 aastat enne tooraine saamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem;

CS_A = nii pinnases kui ka taimeistikus sisalduv süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa tegeliku kasutusega (mõõdetakse süsiniku massina (tonnides) ühiku pindala kohta). Juhul kui süsinikuvaru koguneb rohkem kui ühe aasta jooksul, võrdub CS_A -le antav väärtus hinnatava varuga pindalaühiku kohta 20 aasta pärast või kultuuri koristusküpseks saamisel, olenevalt sellest, kumb on varasem;

P = põllukultuuri produktiivsus (mõõdetakse biokütuse energiana maaühiku pindala kohta aastas), ning

e_B = soodustustegur 29 gCO_{2eq}/MJ biokütuse korral, kui biomass saadakse rikutud maalt, mis on taastatud, punktis 8 sätestatud tingimustel.

(*) Jagatis, mis on saadud CO₂ molekulmassi (44,010 g/mol) jagamisel süsiniku molekulmassiga (12,011 g/mol), on võrdne väärtusega 3,664.

(**) Põllumaa osas kasutatakse valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) määratlust.

(***) Pikaajalised taimekultuurid on mitmeaastased kultuurid, mille tüve tavaliselt igal aastal ei koguta (näiteks lühikese raieringiga madalmets ja õlipalm)."

2) Lisatakse järgmine lisa:

„V LISA

A osa. Maakasutuse kaudsest muutusest tuleneva biokütuste hinnangulised heitkogused (gCO_{2eq}/MJ) ([†])

Lähteainerühm	Keskmine (*)	Tundlikkusanalüüsi abil leitud protsentilide määr (**)
Teravili ja muud tärkli-serikkad põllukultuurid	12	8–16
Suhkrukultuurid	13	4–17

▼B

Lähteainerühm	Keskmine (*)	Tundlikkusanalüüsi abil leitud protsentiilide määr (**)
Ölikultuurid	55	33–66

(*) Siin esitatud keskmised väärtused kujutavad endast ükshaaval modelleeritud lähteaineväärtuste kaalutud keskmist.

(**) Siin esitatud määr kajastab 90 % tulemustest, mis saadi, kasutades analüüsi 5. ja 95. protsentiili väärtusi. 5. protsentiil annab tulemuseks väärtuse, millest väiksem tulemus saadi 5 %-l vaadeldud juhtudest (st 5 % kõigi kasutatud andmete puhul saadi tulemus alla 8, 4 ja 33 gCO_{2eq}/MJ). 95. protsentiil annab tulemuseks väärtuse, millest väiksem tulemus saadi 95 %-l vaadeldud juhtudest (st 5 % kõigi kasutatud andmete puhul saadi tulemus üle 16, 17 ja 66 gCO_{2eq}/MJ).

B osa. Biokütused, mille puhul hinnangulised maakasutuse kaudsest muutusest tingitud heitkogused loetakse võrdseks nulliga

Järgmistest lähteainerühmadest toodetud biokütuste puhul loetakse maakasutuse kaudsest muutusest tulenevad hinnangulised heitkogused võrdseks nulliga:

- 1) lähteained, mida ei ole loetletud käesoleva lisa A osas;
- 2) lähteained, mille tootmine on põhjustanud maakasutuse otsese muutuse, see tähendab muutuse ühest valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) maakatte kategooriast teise: metsamaast, rohumaast, märgalast, asula või muust maast põllumaaks või pikaajalise taimekultuuri all olevaks maaks^(††). Sellisel juhul tuleks maakasutuse otsesest muutusest tingitud heitkoguse väärtus (*e*) arvutada vastavalt IV lisa C osa punktile 7.

^(†) Siin esitatud keskmised väärtused kujutavad endast ükshaaval modelleeritud lähteaineväärtuste kaalutud keskmist. Suur osa lisas esitatud väärtustest sõltub mitmesugustest selle prognoosimiseks väljatöötatud majanduslikes mudelites kasutatavatest eeldustest (näiteks kõrvalsaaduste töötlemine, saagikuse muutused, süsinikuarud ja teiste saaduste kõrvaletõrjumine). Kuigi seetõttu ei ole võimalik täielikult kindlaks teha selliste hinnanguliste väärtuste ebakindluse määra, viidi põhiparameetrite juhuslikul varieeruvusel põhinevate tulemuste alusel läbi tundlikkusanalüüs, nn Monte Carlo analüüs.

^(††) Pikaajalised taimekultuurid on mitmeaastased kultuurid, mille tüve tavaliselt igal aastal ei koguta (näiteks lühikese raieringiga madalmets ja õlipalm)."

▼B

II LISA

Direktiivi 2009/28/EÜ lisasid muudetakse järgmiselt.

1) V lisa C osa punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7. Maakasutuse muutusest tingitud süsinikuvaru muutustest tuleneva aastapõhise heitkoguse (e_1) arvutamiseks jagatakse koguheide võrdselt 20 aasta peale. Kõnealuse heitkoguse arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, (*)$$

kus

e_1 = maakasutuse muutusest tingitud süsinikuvaru muutustest tulenevate kasvuhoonegaaside aastapõhised heitkogused (mõõdetakse CO₂-ekvivalentmassina (grammides) biokütuse või biopõlevvedeliku energia ühiku (megadžaul) kohta); põllumaa (**) ja pikaajalise taimekultuuri all olev maa (***) loetakse üheks maakasutuseks;

CS_R = nii pinnases kui ka taimestikus sisalduv süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa võrdluskasutusega (mõõdetakse süsiniku massina (tonnides) ühiku pindala kohta). Maa võrdluskasutus on maakasutus 2008. aasta jaanuaris või 20 aastat enne tooraine saamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem;

CS_A = nii pinnases kui ka taimestikus sisalduv süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa tegeliku kasutusega (mõõdetakse süsiniku massina (tonnides) ühiku pindala kohta). Juhul kui süsinikuvaru koguneb rohkem kui ühe aasta jooksul, võrdub CS_A -le antav väärtus hinnatava varuga pindalaühiku kohta 20 aasta pärast või kultuuri koristusküpseks saamisel, olenevalt sellest, kumb on varasem;

P = põllukultuuri tootlikkus (mõõdetakse biokütuse või biopõlevvedeliku energiana maaühiku pindala kohta aastas), ning

e_B = soodustustegur 29 gCO_{2eq}/MJ biokütuse või muu biopõlevvedeliku korral, kui biomass saadakse rikutud maalt, mis on taastatud, punktis 8 sätestatud tingimustel.

(*) Jagatis, mis on saadud CO₂ molekulmassi (44,010 g/mol) jagamisel süsiniku molekulmassiga (12,011 g/mol), on võrdne väärtusega 3,664.

(**) Põllumaa osas kasutatakse valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) määratlust.

(***) Pikaajalised taimekultuurid on mitmeaastased kultuurid, mille tüve tavaliselt igal aastal ei koguta (näiteks lühikese raieringiga madalmets ja õlipalm).”

2) Lisatakse järgmine lisa:

„VIII LISA

A osa. Biokütuste ja biopõlevvedelike lähteainetega seotud hinnangulised maakasutuse kaudsest muutusest tingitud heitkogused (gCO_{2eq}/MJ) (†)

Lähteainerühm	Keskmine (*)	Tundlikkusanalüüsi abil leitud protsentilide määr (**)
Teravili ja muud tärkli-serikkad põllukultuurid	12	8–16
Suhkrukultuurid	13	4–17

▼ **B**

Lähteainerühm	Keskmine (*)	Tundlikkusanalüüsi abil leitud protsentiilide määr (**)
Ölikultuurid	55	33–66

(*) Siin esitatud keskmised väärtused kujutavad endast ükshaaval modelleeritud lähteaineväärtuste kaalutud keskmist.

(**) Siin esitatud määr kajastab 90 % tulemustest, mis saadi, kasutades analüüsi 5. ja 95. protsentiili väärtusi. 5. protsentiil annab tulemuseks väärtuse, millest väiksem tulemus saadi 5 %-l vaadeldud juhtudest (st 5 % kõigi kasutatud andmete puhul saadi tulemus alla 8, 4 ja 33 gCO_{2eq}/MJ). 95. protsentiil annab tulemuseks väärtuse, millest väiksem tulemus saadi 95 %-l vaadeldud juhtudest (st 5 % kõigi kasutatud andmete puhul saadi tulemus üle 16, 17 ja 66 gCO_{2eq}/MJ).

B osa. Biokütused ja ► **C1** vedelad biokütused ◄, mille puhul hinnangulised maakasutuse kaudsest muutusest tingitud heitkogused loetakse võrdseks nulliga

Järgmiste kategooriate lähteainetest toodetud biokütuste ja biopõlevvedelike puhul loetakse hinnangulised maakasutuse kaudsest muutusest tulenevad heitkogused võrdseks nulliga:

- 1) lähteained, mida ei ole loetletud käesoleva lisa A osas;
- 2) lähteained, mille tootmine on põhjustanud maakasutuse otsese muutuse, see tähendab muutuse ühest valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) maakatte kategooriast teise: metsamaast, rohumaast, märgalast, asula või muust maast põllumaaks või pikaajalise taimekultuuri all olevaks maaks^(†). Sellisel juhul tuleks maakasutuse otsesest muutusest tingitud heitkoguste väärtus (e_i) arvutada vastavalt V lisa C osa punktile 7.

^(†) Siin esitatud keskmised väärtused kujutavad endast ükshaaval modelleeritud lähteaineväärtuste kaalutud keskmist. Suur osa lisa esitatud väärtustest sõltub mitmesugustest selle prognoosimiseks väljatöötatud majanduslikes mudelites kasutatavatest eeldustest (näiteks kõrvalsaaduste töötlemine, saagikuse muutused, süsinikuvarud ja teiste saaduste kõrvaletõrjumine). Kuigi seetõttu ei ole võimalik täielikult kindlaks teha selliste hinnanguliste väärtuste ebakindluse määra, viidi põhiparameetrite juhuslikul varieeruvusel põhinevate tulemuste alusel läbi tundlikkusanalüüs, nn Monte Carlo analüüs.

^(††) Pikaajalised taimekultuurid on mitmeaastased kultuurid, mille tüve tavaliselt igal aastal ei koguta (näiteks lühikese raieringiga madalmets ja õlipalm)."

- 3) Lisatakse järgmine lisa:

„IX LISA

A osa. Lähteained ja kütused, mille artikli 3 lõike 4 esimeses lõigus osutatud eesmärgi saavutamisse antud panuse arvutamisel korrutatakse nende energiasisaldus kahega

- a) Vetikad, kui need on kasvatatud tiikides oleval maal või fotosünteesil põhinevates bioreaktorites.
- b) Biomassi osa segaolmejäätmetes, kuid mitte eraldi kogutud kodumajapidamisjäätmetes, millele kehtivad direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 lõike 2 punkti a kohased ringlussevõtu eesmärgid.
- c) Eramajapidamistest kogutud, direktiivi 2008/98/EÜ artikli 3 punktis 4 määratletud biojäätmed, mille suhtes kohaldatakse nimetatud direktiivi artikli 3 lõikes 11 määratletud liigiti kogumist.

▼B

- d) Tööstusjäätmete biomassi osa, mis ei sobi kasutamiseks toidu- või söödaahelas, sealhulgas jae- ja hulgiandusest ning põllumajanduslikust toidutööstusest, kalandusest ja vesiviljelusest pärit materjal, välja arvatud käesoleva lisa B osas loetletud lähteained.
- e) Õled.
- f) Loomasõnnik ja reoveesete.
- g) Palmiõli tootmiskäitise heitvesi ja tühjad palmiviljade kobarad.
- h) Tallõli pigi.
- i) Toorglütserool.
- j) Suhkruroo pressimisjäätmed.
- k) Viinamarjade pressimisjäädgid ja veinisete.
- l) Pähklikoored.
- m) Teraviljakestad.
- n) Maisiteradest puhastatud maisitõlvikud.
- o) Metsanduse ja metsatööstuse jäätmete ja jääkainete biomassi osa, st puukoor, oksad, kommertskasutusele eelneva harvendusraie saadused, lehed, okkad, puulavad, saepuru, puitlaastud, must leelis, pruun leelis, kiused, ligniin ja tallõli.
- p) Muu toiduks mittekasutatav tselluloosmaterjal, mis on määratletud artikli 2 teise lõigu punktis s.
- q) Muu lignotselluloosmaterjal, mis on määratletud artikli 2 teise lõigu punktis r, välja arvatud saepalgid ja vineeripakud.
- r) Muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelad ja gaasilised transpordikütused.
- s) Süsinikdioksiidi kogumine ja kasutamine transpordi eesmärgil, kui energiaallikas on taastuv vastavalt artikli 2 teise lõigu punktile a.
- t) Bakterid, kui energiaallikas on taastuv vastavalt artikli 2 teise lõigu punktile a.

B osa. Lähteained, mille artikli 3 lõike 4 esimeses lõigus osutatud eesmärgi saavutamiseks antud panuse arvutamisel korrutatakse nende energiasisaldus kahega:

- a) Kasutatud toiduõli.
- b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1069/2009 (*) kohaselt 1. või 2. kategooriasse klassifitseeritud loomarasv.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1)."